

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi A. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2008 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w N. z dnia 13 lutego 2007
r., sygn. akt I WSC (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w N. postanowieniem z dnia 13 lutego 2007 r. umorzył postępowanie w sprawie o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tegoż Sądu z dnia 25 listopada 2004 r., sygn. akt I Ns (...), z uwagi na skuteczne cofnięcie skargi przez skarżącego A. B. (art. 203 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił, że jego pismo procesowe z dnia 7 lutego 2007 r. zostało błędnie zinterpretowane. Podniósł, że w piśmie tym nie zamieścił oświadczenia o cofnięciu skargi, lecz wniosek o jej odesłanie celem uzupełnienia brakujących załączników. Powołując się na powyższe skarżący – jak wynika z treści zażalenia – oczekiwał uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych.

W świetle powyższego unormowania przymus adwokacko-radcowski obowiązuje w każdym postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w tym również w postępowaniu wywołanym skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, do którego zgodnie z treścią art. 424¹² k.p.c. stosuje się odpowiednio przepisy o skardze kasacyjnej, a także w postępowaniu zażaleniowym.

Wymieniony przepis nie znajduje zastosowania gdy – jak stanowi art. 87¹ § 2 k.p.c. - stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Możliwość samodzielnego udziału strony bez adwokata lub radcy prawnego zależy zatem od tego, czy posiada ona zdolności postulacyjną, o której mowa w art. 87 § 2 k.p.c.

Skarżący zdolności tej nie ma. Sporządzone i wniesione przez niego zażalenie podlegało zatem odrzuceniu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.